

[Christmas Møller.]

mig, da vi havde flere Love til Behandling, angaaende dette Forslag. Vor Stilling vil selvfølgelig i Aar være den samme.

Vi er naturligvis tilfredse med, at Aldersgrænsen er sat op fra 14 til 16 Aar for Medlemmer af Idrætsforeninger, men jeg mener, at man bør gaa videre. Der er vistnok til samtlige Medlemmer af Rigsdagen, eller i hvert Fald til samtlige Partiledelser, kommet en Henvendelse fra Spejderbevægelsen om at gaa videre. Vi vil støtte dette Andragende og vi haaber, at de velvillige Ord, det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte om dette Spørgsmaal, kan medføre, at det ærede Medlems og mit Parti kan gennemføre Ændringer i Lovforslaget, saaledes som det er fremsat. Det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser om de frivillige Korps og deres Stilling forstaar jeg saaledes, at hans varme og store Interesse for hele denne Sag bevirker, at han vil have autentiske Oplysninger om, hvorledes Loven har virket i de 13/4 Aar, den har eksisteret, og at det ærede Medlem, hvis han kan blive overbevist om, at der paa dette Omraade er noget at rette, ud fra det Synspunkt, han nu en Gang har, ogsaa vil være parat til at gaa ind for saadanne Rettelser.

Den utvivlsomt almindelige Følelse, som Dagbladet „Vestkysten“ har givet Udtryk for, at dette Lovforslag er overflødig, den Følelse havde vi i 1933 og har vi stadig, og derfor vil vi naturligvis gøre, hvad vi kan, for at Loven, om vi alligevel skal have den, skal blive saa lidt urimelig som muligt. Men vor Stilling til selve Lovforslaget er den samme i Dag, som den var for 13/4 Aar siden — vi anser hele denne Lovgivning for overflødig.

A. M. Hansen: I Modsætning til den ærede sidste Taler kan jeg paa det varmeste anbefale, at vi forlænger den paagældende Lov, og jeg skal derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der omtalte de Henvendelser, der var sket fra Spejderbevægelsens Organisationer og fra Frivilligt Drengeløbsforbund, at det Spørgsmaal blev jo indgaaende drøftet for et halvt Aar siden ved Behandlingen af Forslagene til de saakaldte Urolove, som blev gennemført i April Maaned, og derfor kan jeg ikke se, at vi allerede nu efter et halvt Aars Forløb skulde gaa fra det, man enedes om den Gang, nemlig 16 Aar som Aldersgrænse for Ophør af Retten til at bære Uniform. Jeg gaar nemlig

ud fra, at naar de unge Mennesker bliver 16 Aar, er der ikke ret mange af dem, der staar i disse Forbund længere og deltager i de daglige Idrætsøvelser, og det er jo dog saadan, at Lederne af disse Organisationer har Ret til at bære Uniform uanset Alderen. Jeg mener derfor ikke, at man ved at blive ved denne Bestemmelse i Loven af 24. April i Aar lægger disse Organisationer nogen Hindring i Vejen i deres Arbejde. Jeg værdsætter saavel Spejderbevægelsen som F. D. F.'s Arbejde blandt de ganske unge Mennesker, jeg tror, det har sin Betydning, men jeg kan ikke indse, at dette, at man udvider Tilladelsen til at bære Uniform ud over den Tid, man nu er blevet enig om, paa nogen Maade vil støtte deres Arbejde.

Nu har det ærede Medlem Hr. Brorsen bebudet, at Forslaget skal til Behandling i et Udvalg, for at dette Spørgsmaal kan blive overvejet der. Jeg er villig til at drøfte dette Spørgsmaal, men jeg har nu udtalt min Mening om det.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ønsker jeg at sige, at jeg synes dog, han kom lidt flot forbi det, som Politidirektøren og Politiajudanten, henholdsvis i København og de sønderjyske Landsdele, har meddelt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg synes, man maa holde sig for Øje, at det er de to Chefer, der giver Meddelelse om de Erfaringer, de har gjort hver paa sit Omraade, og jeg tror nok, at man staar sig vel ved at tage mere Hensyn til de Erfaringer, saadanne Folk har gjort — og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde gøre i et andet Tilfælde —, end til, hvad der staar i et eller andet Dagblad. Jeg tror, at disse Erklæringer hviler paa et ganske anderledes erfaringsmæssigt underbygget Grundlag, end hvad der skrives i den Dagbladsartikel, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller citerede.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger: Vi har faaet Urolove, vi har faaet Uniformsforbud, og hvad har det hjulpet? Man slaas i Helsingør, siger det ærede Medlem, og han tænkte naturligvis: Man slaas i Roskilde. Ja, det gør man, og det er givet, at man vil blive ved at slaas de forskellige Steder, saa længe Mentaliteten er saadan, men det ærede Medlem skylder Bevis for, at Uniformsforbudet ikke har hjulpet, at det ikke havde været værre, hvis vi ikke havde haft det. Saa meget er sikkert, at før vi fik Uniformsforbudet, medens vi havde Grønskjorterne, Blaaskjorterne eller Blaabluserne her i København, vankede der, hver Gang de mødte hinanden,